

mand har sagt til mig: „Seg sit Bud fra Forvalteren, og alle vi, som høre under Godset, sit Bud.“ Fremdeles vil jeg sige, som jeg før bemærkede om min Efterretning fra Korsør, at jeg har fra en Mand, som jeg anser for saa paalidelig, at jeg kan kalde min Efterretning for en fra første Haand, at det Tryk, der skal være anvendt fra den Herregaard, hvorunder den omtalte Smed hører, virkelig har fundet Sted. Beretningen er fuldt ud paalidelig, og vi kunne ikke kalde det et Udsagn løst hen paa anden, tredje Haand, Noget, som Per har sagt til Poul og Poul atter til Kristian. Denne Historie om Smeden fra Gmstrup, synes jeg, man næsten maa kalde oprørende. Det er jo dog skammeligt, at Manden faar dette bestemte Bud — og jeg veed, at han har faaet det: — „Hvis Du ikke stemmer for Høire, mister Du Hus og Jord; forrige Gang sit Du det igjen, men naar Du denne Gang mister det, mister Du det for bestandig.“ Den ærede Ordfører sagde, at Folket maa opdrages til at have saa megen Karakterstyrke, at det kan sætte sig ud over et saadant Tryk. Ja, det lyder jo meget smukt, og jeg vilde ogsaa ønske, at vi kunne opdrage vort Folk til en saadan Karakterstyrke; men lad os dog lægge Mærke til, hvorledes det forholder sig med en saadan fattig Mand, som sidder med en stor Familie, og som veed, at, naar han stemmer efter sin Overbevisning, bliver han kastet ud og mister sit Arbejde, sit Brød, som veed, at naar han ikke spier sin Herremand, bringer han den haarde Nød over sig og sin Familie. Det er en farlig Fristelse for ham at komme ind i, og jeg siger, at det er Synd og Skam af dem, som lægge et saadant Tryk paa Fattigfolk, og det er vel stærkt saa at sige, at han skal være karakterfast nok til at sætte sig ud over denne Fristelse. Seg vil hellere sige, at vedkommende Herremand eller Forvalter skulde have Karakterstyrke nok til at lade den vedkommende Mand følge sin Overbevisning. Det blev sagt af den ærede Ordfører, at der i Alagen er anført Noget om, at Folk havde beklaget sig med „grædende Taarer“ over, at de vare nødt til at stemme, som de gjorde, paa Valgdagen, og der blev leet noget deraf, det vakte en vis Munterhed. Seg var saare lang fra at være med til at le, jeg synes, at disse Taarer vidne om den Kamp, som de Vedkommende bestode, at de have taget Sagen med Alvor, og jeg veed, fra paalidelig Rilde, at i alt Fald to Gange er det steet i Slagelse, at fattige Mænd have sagt: „Vi stemme ida imod vor Overbevisning, men vi ere nødt dertil“, og at de sagde det med Taarer i Øinene. At le ad disse fattige Mænd kan ikke falde nogen virkelig frifindet Mand ind. Man maa meget mere agte dem, fordi de have følt saa dybt og lært at statte deres Valgret. Vi maa lægge Mærke til, at jo mere Oplysningen stiger i Folket, desto høiere vil det vide at statte sin

Valgret, og jo mere vidende Folket bliver, desto mere tungt vil det falde paa en Mand, at han drives af Nød bort fra sin Overbevisning. Trykket kan være slemt nu, men hvis den samme Fremgangsmaade fortsættes, vil det blive værre og værre, haardere end det legemlige Tryk, der før har hvilet paa Smaafolk. Om ogsaa der er lagt et saadant Tryk paa Folk, kan der ikke gøres juridisk Ansvar gjældende. Det var om ikke just Ordene, saa dog Meningen af, hvad der kom frem fra den ærede Ordførers Side. Det kan godt være, at han har Ret, men i saa Fald maa jeg beklage, at der er et Hul i vor Straffelov. Det hedder i den, at den, som anvender Vold eller Trusel om Vold for at forhindre Folk i at benytte deres fri Valgret, straffes med Forbedringshus eller Fængsel, og samme Straf er den underkastet, der bruger Bestikkelse, ligesom ogsaa den, der lader sig bestikke, kan straffes med Bøder og mister sin Valgret, første Gang for 5 Aar og næste Gang for bestandig. Nu veed jeg, at Mange tro, at der med dette Utryk „Vold“ kun kan forstås legemlig Vold, den med Knoerne, men der er dog ogsaa Andre, der mene, at det, hvorom vi have talt under disse Forhandlinger, streifer ind under Begrebet Vold. Skal der imidlertid ved Vold kun forstås den legemlige, da mener jeg, at der er et Hul i vor Straffelov, idet kun denne paafører juridisk Ansvar. Men saa er der dog een Ting tilbage for Folkethinget at gjøre, nemlig at kassere et Valg, hvor der bevislig har fundet en hel Del af den ærede Vold Sted. Det blev sagt af den ærede Ordfører, at der blev nævnt, at 12 Valgere fra Korsør vare blevene satte i Uvise, fordi de havde stemt paa Tauber og siden fortrædgede i deres Arbejde og Fortjeneste, og at han ikke vidste, om det var sandt. Seg veed, at det er sandt, jeg har selv seet det i den omtalte Avis og talt med flere af de Vedkommende, og jeg veed, at Beretningen er rigtig. Seg veed, at det er sandt, at man har handlet saaledes imod dem. Seg kan ogsaa gjerne indflette lidt om den meget omtalte Valgvisse, der blev sunget paa Valgdagen. Den var temmelig drøi, maa jeg tilstaa, og var for Næsten et grumme fladt, daarligt og jammerligt Produkt, som jeg undrer mig over, at Nogen vilde give sig af med at synge, og som en Rudsighed skal jeg nævne, at den gik paa Melodien til Marsellaisien. Den begyndte saaledes: Op, I brave Korsørianere! op at stemme paa Rektor Dahl o. s. v. — Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har jeg blot nogle ganske faa Bemærkninger. Han siger, at han er ganske godt kjendt i Sørs Amts 3die Valgkreds, men jeg antager nok, at jeg er bedre kjendt; jeg bor nemlig der, midt i Kredsen, og han bor i Kjøbenhavn. Han har ganske vist enkelte Gange før opholdt sig der i vor Nærhed, og vi have haft den Fornøjelse at hilse